kinder Torah.

The Fear That Honors

The huge banquet hall is packed. The Yeshiva's Annual Dinner is always well attended. This year iss no exception. The crowd hushes silent as the emcee rises to the podium to begin his opening remarks. After a few words about the Yeshiva, he begins introducing the first speaker.

"The young man who is about to speak is the top student in our Yeshiva. He has been learning personally with the Rosh Yeshiva for the past year, and he is his closest talmid. He will now give a Devar Torah."

The young man tries to rise from his seat. He is petrified. All eyes are upon him. He knows that his every action is being scrutinized. His behavior will reflect upon the Rosh Yeshiva. You can judge the Rebbe by observing the talmid. That is what everyone will be doing. The young man does not want to do anything that will cause even the slightest smirch in the honor of the Rosh Yeshiva. Every action, every word must be perfect. This is the least he can do for his beloved teacher and mentor.

ઉલ ઉક્ષ છા છા

The Mesillas Yesharim, in Chapter 24, explains Yiras Chet (Fear of Sin). This is a very high madrayga (spiritual level). A person feels such a close attachment to Hashem that he does not want to do anything that will reflect badly upon Him. Any trace of sin in a person's actions is not befitting for a servant of the Almighty. His Honor is reflected by our actions. Therefore, how could we even dream of committing the smallest sin? This is the parable of the talmid of the Rosh Yeshiva. The young man would not want to do anything that lowers the honor of his leader.

The Mesillas Yesharim illuminates Yiras Chet with an example from our parasha. Moshe is instructed to make shemen mishchas kodesh (holy anointing oil), to be used only for holy purposes. He is warned, "It shall not be smeared on human flesh" (Shemos 30:32). The penalty for violation is kares (being cut off from the Jewish people). The Gemora (Horios 12a) relates Moshe Rabbeinu's fear, when he anointed his brother Aharon Ha-Kohen. Perhaps he smeared the shemen mishchas kodesh improperly. Hashem sent down a voice from shamayim to assure him that no sin was committed. Aharon

was also afraid that he benefited from the oil. A Heavenly voice assured him also. Moshe and Aharon, our holy ancestors, had true *Yiras Chet*; a genuine fear of besmirching the Honor of the Almighty.

Kinderlach . . .

Who would want to cause dishonor to his parents? Who would want to cause embarrassment to his Rebbe? Who would want to humiliate her teacher? No one. How much more so, should we want to uphold the honor of Hashem. Just like the top student wanted to maintain the honor of his Rosh Yeshiva. This is a very high madrayga, kinderlach. However, it is worthwhile to know what the goal is. May you all merit reaching it!

בוי לה' אלי

No Substitute

How could it be? Hashem had revealed Himself to the Jewish people via open miracles of a magnitude never experienced before or since; the plagues in Mitzraim, the splitting of the Yam Suf, and the receiving of the Torah on Har Sinai. Could anyone doubt the existence or power of Hashem? Yet, only 40 days later, the Jewish people committed the Chet HaEgel (Sin of the Golden Calf), a transgression so devastating that we still feel its effects to this day. The Meshech Chochma in his commentary on Parashas Acharei Mos calls the Chet HaEgel the source of all sins between man and Hashem. Did they really think that this Golden Calf was the Almighty?

he Beis HaLevi has an insight that is relevant to this very day. Of course the Jewish people still believed in Hashem! Their intention was to worship Him. However, they wanted to do it their own way. They feared that Moshe Rabbeinu would not descend from Har Sinai, therefore they needed a substitute for him. They wanted to build a structure to serve Him, the Egel. Shortly thereafter, Hashem gave them instructions for the building of the Mishkan (Tabernacle), the proper structure for His service. Hashem is the One who created us. He gave us the Torah and mitzvos, the instruction book for

serving Him. Nothing else will substitute.

Kinderlach . . .

"I like the mitzvah of tefillin, but I think that black is such a dull color. I think I will paint my tefillin green." "I am going to take two esrogim this Succos. If one is good, then two must be even better." "If I take a break from work to daven (pray) it is not really stealing time and money from my boss. Or is it?" These are all examples of wanting to do things our way. We must follow Hashem's mitzvos exactly. The only way to do it is His way.

Only Hashem

"Whoever is for Hashem, join me!" (Shemos 32:26). This was the cry of Moshe Rabbeinu after the Chet HaEgel. "What sort of question is this?" asks the Medrash. All of the Jews were for Hashem! They had made a mistake, but no one had abandoned Hashem. "Those who did not give any gold to the Egel join me!" answers the Medrash. The entire tribe of Levi stepped forward. The

Chofetz Chaim explains that Moshe Rabbeinu only wanted those who were totally loyal to Hashem with no compromises. The Netziv elaborates that one who is "only for Hashem" devotes his whole life and all of his energies to loving and honoring Hashem. He has no other agenda. He does not serve himself at all; rather he is dedicated completely to Hashem.

Kinderlach . . .

Who among us can say that he is completely for Hashem? This is a very high madrayga (spiritual level). It can take a lifetime of work. How do we begin? Realize that Hashem is the only power in this world. We can not place our faith in technology (like cars, computers, and cellphones), politicians, wealth, or military strength. These are only agents to carry out Hashem's will. One who is totally for Hashem is not attracted to these things. Therefore, filter out distractions and focus on Hashem. When you are learning are you only learning? Or are you taking breaks to play, eat, or talk on the cellphone. When Imma is speaking to you are you only listening? Or are you also looking at a book or listening to a tune. Now is the time to begin training yourselves, kinderlach, to focus on Hashem. Put all of your energies into doing His mitzvos. Then you will be one who answers the call.

יראה שמכבדת

האולם היה מלא מפה לפה. ה"דינר" (סעודה) השנתי של הישיבה תמיד משך קהל רב, וכן היה גם השנה. הקהל השתתק בשעה שהמנחה עלה לבמה להתחיל בדברי הפתיחה שלו. לאחר כמה מילים על הישיבה, הוא החל להציג את הדובר הראשון.

"הבחור שעומד לדבר כעת הוא העילוי של הישיבה. הוא לומד עם ראש הישיבה בחברותא בשנה האחרונה, והוא תלמידו המקורב אליו ביותר. כעת הוא ימסור לנו דבר תורה."

הבחור ניסה לקום מכסאו. הוא היה משותק מאימה. כל העיניים נחו עליו, והוא ידע שכל תנועה מתנועותיו זוכה לבדיקה מדוקדקת. התנהגותו תקרין על ראש הישיבה. הרי דנים את הרב על פי התנהגותו של התלמיד, וזה מה שכל הנוכחים יעשו. הבחור לא רצה לעשות שום דבר שיגרום אפילו לשמץ של פגיעה בכבודו של ראש הישיבה. כל פעולה שלו, כל מילה שלו, חייבת להיות מושלמת. זה המעט שבמעט שהוא יכול לעשות עבור מורו האהוב.

ספר מסילת ישרים, בפרק כ"ד, מסביר את המושג של יראת חטא. זוהי מדרגה גבוהה ביותר, שבה האדם חש כה קרוב לה' שאין הוא רוצה לעשות שום דבר שיחלל את כבוד ה'. כל שמץ של חטא בפעולותיו של האדם אינו דבר המתאים לעבד ה'. פעולותינו משפיעות על כבוד ה' בעולם. כיצד אנו יכולים אפילו לחלום על עשיית עבירה, ולו הקטנה ביותר? זהו המשל של התלמיד המובהק של ראש הישיבה. הבחור לא רצה לעשות שום דבר שיוריד מכבודו של מורו.

בעל מסילת ישרים מאיר את נושא יראת החטא באמצעות דוגמא

מפרשתנו. משה נצטווה להכין שמן משחת קודש, שישמש רק לקודש. והוא ייסך" (כלומר, לא ימרחו ממנו על בשרו של אדם) עבירה זו הוא כרת. הגמרא (הוריות דף י"ב ע"א) משה רבינו, בשעה שמשח את אחיו, אהרן הכהן. אולי

הוא חלילה משח אותו בצורה לא נכונה ונמצא שמעל בשמן המשחה! לכן שלח לו ה' בת קול משמיים שבישרה לו שלא עבר שום עבירה. אהרן גם כן פחד שמא נהנה מן השמן, וגם אליו הגיעה בת קול שהפיגה את חששותיו. למשה ולאהרן, אבותינו הקדושים, היתה יראת חטא אמיתית – יראה של ממש שמא יפגעו בכבודו של הקב"ה.

ילדים יקרים . . .

מי היה רוצה לפגוע בכבודם של הוריו? מי היה רוצה לבייש את הרבה שלו, ומי היתה רוצה לבייש את מורתה? אף אחד. על אחת כמה וכמה שברצוננו לשמור על כבודו של ה'. כמו שהתלמיד העילוי רוצה לשמור על כבודו של ראש הישיבה שלו. זוהי מדרגה גבוהה מאוד, ילדים. אך טוב לדעת לְמָה עלינו לשאוף. יהי רצון שתזכו כולכם להגיע למדרגה זו!

אין תחליף

היתכן? ה' התגלה לעם ישראל בניסים שהתרחשו רק פעם אחת בהסטוריה. מכות מצרים, קריעת ים סוף ומתן תורה בהר סיני. היתכן שמישהו יפקפק במציאות ה' או בכוחו? ובכל זאת, רק 40

יום אחר כך, חטאו בני ישראל בחטא העגל, שהיה חמור עד כדי כך שאת תוצאותיו אנו מרגישים עד ימינו אנו. המשך חכמה זצ"ל, בפרושו לפרשת אחרי מות אומר שרישומו של חטא העגל נמשך על כל החטאים שבין אדם למקום. האם באמת חשבו שעגל הזהב הוא הקב"ה?

לבית הלוי זצ"ל יש פרוש המתאים גם לימינו אנו. אים ספק שבני ישראל עדין האמינו בה'! כוונתם היתה לעבוד אותו, אולם הם רצו לעשות זאת בדרכם שלהם. הם חששו שמשה רבנו לא ירד מהר סיני ומשום כך רצו בתחליף. הם רצו לבנות מבנה או תבנית כלשהי כדי לעבוד את הקב"ה. זמן קצר לאחר מכן נתן להם ה' הוראות לבנות את המשכן, שהוא המבנה המתאים לעבוד אותו. ה' הוא זה שברא אותנו, והוא נתן לנו את התורה והמצוות שהם ספר ההוראות כיצד לעבוד אותו. אין שום תחליף אחר.

ילדים יקרים . . .

"אני אוהב את מצוות תפילין אבל אני חושב ששחור זה צבע משעמם. אני חושב שאצבע את התפילין שלי בירוק." "בסוכות זה אני רוצה ליטול שני אתרוגים. טובים השנים מן אחד." "אם אתפלל על חשבון העבודה, זה לא נקרא שאני גוזל את כספו וזמנו של הבוס שלי. ואלי כן?" כל אלה הן דוגמאות לעשית דברים "בדרך שלנו". אולם, עלינו לקיים את מצוות ה' במדויק. הדרך היחידה לעשות זאת היא בדרך שלו!

רק הי

"מי לה' אלי" (שמות ל"ב, כ"ו). כזאת היתה קריאתו של משה רבנו אחרי חטא העגל. היש מי שלא רוצה להיות בן בית של המלך?

שואל המדרש. כל עם
ישראל היו לה'! הם עשו
טעות אבל אף אחד לא
נטש את ה'. "מי שלא נתן
נזם לעגל יבוא אצלי" עונה
המדרש. כל שבט לוי צעדו
קדימה. החפץ חיים זצ"ל
מסביר שמשה רבנו רצה
רק את אלה שהיו נאמנים
לחלוטין לה', ללא שום
פשרות. הנצי"ב זצ"ל

מרחיב ואומר שמי שהוא כולו לה' מקדיש את כל חייו ואת כל כוחותיו לאהוב ולכבד את ה'. הוא לא עובד את עצמו בכלל, רק מקדיש את כל כולו לה'.

ילדים יקרים . . .

מי מאתנו יכל לומר שהוא כולו לה'? זו מדרגה גבוהה מאד. ממש
עבודה של שנים. איך מתחילים? צריך להכיר שה' הוא הכח היחיד
בעולם. אין אנחנו יכולים לשים מבטחנו בטכנולוגיה (כמו מכוניות,
מחשבים, וטלפונים סלולרים), פוליטיקאים, עושר או כח צבאי.
אלה רק שליחים כדי להוציא אל הפועל את רצון ה'. מי שהוא כולו
לה', אינו נמשך לדברים אלו. משום כך, יש לסנן הפרעות
ולהתרכז רק בה'. כשאתם לומדים ,האם אתם רק לומדים? או
האם אתם עושים הפסקות כדי לשחק, לאכול או לדבר בטלפון
הסלולארי? כשאמא מדברת אליכם, האם אתם רק מקשיבים? או
שאתם גם קוראים בספר או מאזינים למוזיקה? עכשו הזמן
להתרגל, ילדים, להתמקד בה'. רכזו את כל הכוחות כדי לקיים את
מצוותיו. כך תהיו גם אתם מאלה הנענים לקריאה.